

שיעור יא: בין שילה לירושלים: בענין איסור במות (א)

Session #11: From Shilo to Jerusalem: The Bamot Problem (part 1)

לע"נ אמי מורתי מרים בת יצחק ורבקה ז"ל

ט' בטבת

(1) שמות כ:כא

מִזְבֵּחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה-לִּי וּבַחַת עָלָיו אֶת-עֹלֹתַיִךְ וְאֶת-שְׁלָמֶיךָ אֶת-צֹאנְךָ וְאֶת-בְּקָרְךָ
בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת-שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבְרַכְתִּיךָ:

(2) ויקרא כו, לא

וְנָתַתִּי אֶת-עֲרִיכֶם חֲרֻבָּה וְהַשְׁמוֹתִי אֶת-מִקְדְּשִׁיכֶם: וְלֹא אֵלֶיךָ בְּרִיחַ נִחְחֻכֶּם:

(3) ויקרא יז, א-ט

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-עָוָה ה' לֵאמֹר: אִישׁ
אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ-כֶשֶׂב אוֹ-עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה: וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הָבִיאוּ
לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַה' לִפְנֵי מִשְׁכַּן ה' דָּם יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפְךָ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת-זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל-פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהָבִיאוּ לַה' אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכְּהֵן וּזְבָחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַה' אוֹתָם: וְזָרַק
הַכְּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ ה' פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחֹחַ לַה': וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם אֲשֶׁר הֵם
זֵנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה-זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם: וְאֵלֵיהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר אֲשֶׁר-יִגֹּד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-
יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ-זֶבֶח: וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַה' וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

(4) דברים יב, א-ט

אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-
הָאָדָמָה: אֲבָד תִּאָּבְדוּן אֶת-כָּל-הַמִּקְדָּשׁוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם עַל-הַהָרִים הָרְמִים וְעַל-
הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן: וְנִתְּצוּם אֶת-מִזְבְּחֹתָם וּשְׁפָרְתֶּם אֶת-מִצְבְּתָם וְאֲשִׁרְיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאֲבַדְתֶּם אֶת-שְׁמֵם מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא: לֹא-תַעֲשׂוּן כֵּן לַה' אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שְׁבִטֵיכֶם
לְשׂוֹם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם לִשְׁכֵּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה: וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וּזְבָחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יִדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם
וְנִדְבָתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנְכֶם: וְאִכְלֹתֶם שָׁם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם כָּל מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַכָּךְ ה'
אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשׂוּן כָּל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים כָּהֵּן הַיּוֹם אִישׁ כֹּל-הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: כִּי לֹא-בִאתֶם עַד-עַתָּה אֶל-הַמְּנוּחָה וְאֶל-הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבְדְּתֶם אֶת-הַיִּדֹּד וְיִשְׁבַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּל אֲיִבֵיכֶם מִסָּבִיב
וְיִשְׁבַּתֶּם-בְּטוֹחַ: וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לִשְׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִכִּי מַצִּיָּה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם
וּזְבָחֵיכֶם מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְתְרוּמַת יִדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַה': וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנִיתֵיכֶם
וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהוּתֵיכֶם וְהָלֹוֹ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם: הַשְׁמַר לָךְ פֶּן-תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה:
כִּי אִם-בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר ה' בְּאַחַד שְׁבִטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אֲנִכִּי מֵצִוָּה: רַק בְּכָל-אוֹת נִפְשֶׁךָ תִּזְבָּחוּ
וְאִכְלַת בָּשָׂר בְּכֹרֶת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל-שַׁעֲרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יֵאָכְלוּ כֻּצָּבִי וְכֹאֵיל: רַק הָדָם לֹא תֹאכְלוּ עַל-הָאָרֶץ
תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם: לֹא-תֹאכַל לֵאכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מֵעַשָׂר דָּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנְךָ וְכָל-נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדָּר וּנְדָבָתֶיךָ
וְתְרוּמַת יִדְךָ: כִּי אִם-לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְךָ וְהָלֹוֹ אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֶיךָ וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ כָּל מַשְׁלַח יְדְךָ: הַשְׁמַר לָךְ פֶּן-תַּעֲזֹב אֶת-הָלֹוֹ כֹּל-יָמֶיךָ עַל-אֲדָמָתְךָ:

(5) שמ"א ט, יא-יג

המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהרו עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: כבאכם העיר כן תמצאון אותו **בטרם יעלה הבמותה לאכל כי לא יאכל העם עד-באו כי הוא יברך הזבח אחרי-כן יאכלו הקראים** ועתה עלו כי-אתו כהיום תמצאון אותו:

(6) שמ"א י, ה-ו

אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר **ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה** ולפניהם גבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: וצלחה עליך רוח ה' והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר:

(7) מ"א ג, ב-ה

רק העם מזבחים בבמות כי לא-נבנה בית לשם ה' עד הימים ההם: ויאהב שלמה את-ה' ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה **הגדולה** אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: בגבעון נראה ה' אל-שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתך לך:

(8) מ"א טו, ט-יד

ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת-אבישלום: ועש אסא הישר בעיני ה' כדוד אביו: ויעבר הקדשים מן-הארץ ויסר את-כל-הגללים אשר עשו אבותיו: וגם את-מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר-עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את-מפלצתה וישרף בנחל קדרון: **והבמות לא-סרו רק לבב-אסא היה שלם עס-ה' כל-ימיו:**

(9) מדרש תנאים לדברים פרק יב פסוק ט

עד מתי כי לא באתם עד עתה אל המ' ואל הנח' ליתן התר בבמה בין מנוחה לנחלה:

נחלה זו שילה: מנוחה זו ירושלים שנ' זאת מנוחתי עדי עד דברי ר' שמעון:

ר' יהודה אומ' חילוף הן הדברים:

מיכן אמ' עד שלא הוקם המשכן היו הבמות מותרות ועבודה בבכורות משהוקם המשכן נאסרו הבמות ועבודה בכהנים שנ' ואל פתח אהל מועד לא הביאו קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים קדשים קלים בכל מחנה ישראל:

באו לגלגל הותרו הבמות שהרי הוא אומ' אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה ואומ' למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זב' על פני השדה כל זמן שהן שרויין במחנות יהיו אסורין נסתלקו המחנות הרי **הן מותרין:** קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים קדשים קלים נאכלים בכל מקום שלא היה שם מחנה מיוחדת:

באו לשילה נאסרו הבמות שנ' כי לא באתם עד עתה אל המ' כשתבואו אל המנוחה תהא אסורין והיא היתה מנוחה לפי שהיתה בית של אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שני נאכלים בכל הרואה: שנ' הש' לך פן תע' על' בכל מק' אש' תראה בכל מקום אש' תראה אי אתה מעלה אבל אתה אוכל בכל מקום שאתה רואה:

באו לנוב וגבעון הותרו הבמות שנ' כי לא [באתם] עד עתה אל המ' ואל הנחלה למה חילקן ליתן התר בין זה לזה קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים קדשים קלים בכל ערי ישראל:

באו לירושלים נאסרו הבמות ולא היה להן התר עוד **והיא היתה נחלה** קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שני לפני מן החומה:

(10) משנה כתב יד קאופמן זבחים פרק י"ד

ז. עד שלא הוקם המשכן, היו הבמות מתרות, ועבודה בבכורות.

משהוקם המשכן, נאסרו הבמות, ועבודה בכהנים.

קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים, קדשים קלים בכל מחנה ישראל.

ח. באו לגלגל, והתירו הבמות; קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים, קדשים קלים בכל מקום.

ט. באו שילה, ונאסרו הבמות.

לא היה שם תקרה, אלא בית שלאבנים מלמטה, ויריעות מלמעלה.

היא היתה מנוחה.

קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים, קדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה.

י. באו לנוב ולגבעון, והתירו הבמות.

קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים, קדשים קלים בכל ערי ישראל.

יא. באו לירושלים ונאסרו הבמות, ולא היה להם עוד התר.

היא היתה נחלה.

קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים, קדשים קלים ומעשר שני לפני מן החומה.

יב. כל קדשים שהקדישן בשעת אסור במות, הקריבן בשעת אסור במות בחוץ, הרי אלו בעשה ובלא

תעשה, וחיבין עליהן כרת. הקדישן בשעת התר במות, והקריבן בשעת אסור במות, הרי אלו

בעשה ובלא תעשה, ואין חיבין עליהן כרת.

הקדישן בשעת אסור במות, והקריבן בשעת התר במות, הרי אלו בעשה, ואין בהן בלא תעשה.

יג. אלו קדשים קרבין במשכן: קדשים שהקדשו למשכן, קרבנות הצבור קרבים במשכן, וקרבנות

היחיד בבמה.

קרבנות היחיד שהקדשו למשכן, יקרבו במשכן; ואם הקריבן בבמה, פטור.

מה בין במת היחיד לבמת צבור? סמיכה, ושחיטת צפון, ומתן סביב, ותנופה, והגשה.

רבי יהודה אומר: אין מנחה בבמה, וכהון, ובגדי שרת, וכלי שרת, וריח ניחוח, ומחצה בדמים,

ורחויץ ידים ורגלים.

אבל הזמן, הנותר, והטמא שוים בזה ובזה.

למה שילה?

(11) דה"א כב:א

וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית ה' הָאֱלֹהִים וְזֶה-מִּזְבֵּחַ לַעֲלֹה לַיִּשְׂרָאֵל:

(12) תהלים קלב, א-יח

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוּרָהּ לְדָוִד אֶת כָּל-עֲנוֹתָיו: אֲשֶׁר נִשְׁפַּע לָהּ נָדָר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם-אָבֹא בָּאֵהָל בֵּיתִי אִם-
 אֵעֲלֶה עַל-עֶרְשׁ יְצוּעֵי: אִם-אֶתֵּן שְׁנַת לַעֲנִי לַעֲפֹעֲפִי תְנוּמָה: עַד-אֲמַצָּא מָקוֹם לָהּ מְשֻׁכָּנוֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב:
 הִנֵּה-שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה מִצְאֹנָהּ בְּשִׁדִּי-יֶעֱר: נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדָם רִגְלִי: **קוֹמָה ה' לְמִנוּחַתְךָ**
 אֲתָהּ וְאֶרְוֶן עֶדְךָ: כִּהְיִיךָ יִלְבָּשׁוּ-צֶדֶק וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל-תֵּשֶׁב פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ: נִשְׁפָּע-ה' לְדָוִד
 אֲמַת לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אִשִּׁית לְכִסֵּא-לְךָ: אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֲדָתִי זֹו אֶלְמָדָם גִּם-בְּנֵיהֶם
 עַד-יֶעֱד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא-לְךָ: **כִּי-בָחַר ה' בְּצִיּוֹן אֹזֶה לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת-מִנוּחַתִּי עַד-יֶעֱד פֹּה-אֲשִׁיב כִּי אֹתִיהָ: צִידָה**
 בְּרֶךְ אֲבִירָהּ אֲבִיזְנֶיהָ אֲשַׁבֵּיעַ לָחֶם: וְכִהְיֶה אֲלֵבִישׁ יִשְׁעָ וְחִסְדֶּיהָ רִנָּן יִרְנְנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עַרְכָּתִי נֹר
 לְמִשִּׁיחִי: אֲוִיבִי אֲלֵבִישׁ בִּשְׁתַּ וְעָלִיו יִצִּיץ נֹזֶר:

(13) משנה כתב יד קאופמן מגילה א'

(י) אין בין בִּמָּה גְדוֹלָה לְבִמָּה קְטָנָה אֶלָּא פְסָחִים.
 זֶה הַכֵּלָל: כָּל שֶׁהוּא נִיָּדָר וְנִיָּדָב, קָרֵב בְּבִמָּה,
 וְכָל שֶׁאִינוֹ לֹא נִדָּר וְלֹא נִיָּדָב, אִינוֹ קָרֵב בְּבִמָּה.

(יא) אין בין שִׁילָה לִירוּשָׁי, אֶלָּא שֶׁבִּשְׁלִילָה אוֹכְלִין קֳדָשִׁים קְלִים וּמַעֲשֵׂר שִׁינִי בְּכָל הָרָאָה, וּבִירוּשָׁלַם לְפָנִים מִן הַחוּמָה.
 וְכָאן וְכָאן, קֳדָשִׁי קֳדָשִׁים נֶאֱכָלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים.
 קְדוּשַׁת שִׁילָה יֵשׁ אַחֲרֶיהָ הֶתֶר, וּקְדוּשַׁת יְרוּשָׁלַם אֵין אַחֲרֶיהָ הֶתֶר.

(14) רמב"ם בית הבחירה פ"א

(א) מצות עשה לעשות בית ל"י מוכן להיות מקריבים עליו הקרבנות וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה, שנאמר ועשו לי מקדש. וכבר נתפרש בתורה משכן שעשה משה רבינו, והיה לפי שעה, שנאמר כִּלְאֵם בָּאתָם עַד עֵתָה וכו':

(ב) כיון שנכנסו ישראל לארץ העמידו המשכן בגלגל ארבע עשרה שנה שכבשו ושחילקו, ומשם באו לשילה ובנו שם בית של אבנים ופרשו יריעות המשכן עליו, ולא היתה שם תקרה, ושלש מאות ותשע ושישים שנה עמד מקדש שילו, וכשמת עלי חרב, ובאו לנוב ובנו שם מקדש, וכשמת שמואל חרב, ובאו לגבעון ובנו שם מקדש, ומגבעון באו לבית העולמים. וימי נוב וגבעון שבע וחמישים שנה:

(ג) כיון שנבנה המקדש בירושלים נאסרו כל המקומות כולן לבנות בהן בית ל"י ולהקריב בהן קרבן, ואין שם בית לדור הדורות אלא בירושלים בלבד ובהר המוריה שבה, שנאמר "ויאמר דויד זה הוא בית י"י [ה]אלהים, ואומר זאת מנוחתי עדי עד:

(15) יהושע יח, א

וַיִּקְהֲלוּ כָּל-עַדֹּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹה וַיִּשְׁכְּנוּ שָׁם אֶת-אַהֲל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לַפְּנִיָּהִם:

(16) שמ"א א, א-ג

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן-הָרִמָּתִים צוּפִים מִהָר אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן-יִרְחֵם בֶּן-אֵלִיהוּא בֶּן-תָּנֹחַ בֶּן-צוּף אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פִּנְגָּה וַיְהִי לַפִּנְגָּה יָלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יָלָדִים: וַעֲלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִינוֹ יְמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבֹּחַ לַה' צִבְאוֹת בְּשֹׁלֶה: וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיָהּ עֲלֵי חֲפָנָיָהּ וּפְנֵחָם כְּהֻנָּה לַה':

(17) שמ"א ג, יט-כא

וַיַּגְדֵּל שְׁמוּאֵל וְה' הָיָה עִמּוֹ וְלֹא-הָפִיל מִכָּל-דְּבָרָיו אֲרָצָה: וַיֵּדַע כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בָּאָר שִׁבְעָה כִּי נֶאֱמַן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַה': וַיִּסָּף ה' לְהִדְרֹאֵה בְּשֹׁלֶה כִּי-נִגְלָה ה' אֶל-שְׁמוּאֵל בְּשָׁלוֹ בְּדָבָר ה':

(18) בראשית מט א-יב

א וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: ב הַקִּבְצוּ וּשְׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וּשְׁמְעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֲתָה כָּחִי וְרָאשִׁית אוֹנִי יִתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עֹז: ד פָּחַז כְּמִים אֶל-תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ אִז חָלַלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה: ה שָׁמְעוּן וְלוֹי אַחִים כָּלִי חֲמֵס מְכַרְתִּיהֶם: ו בְּסוֹדֵם אֶל-תֵּבֵא נַפְשִׁי בְּקֶהֱלֵם אֶל-תִּתְחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאֶפֶס הָרְגוּ אִישׁ וּבְרַעְנָם עָקְרוּ-שׁוֹר: ז אֲדוּר אֶפֶס כִּי עֹז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחָלֶקֶם בִּיעֲקֹב וַאֲפִיעֶם בְּיִשְׂרָאֵל: ח יְהוּדָה אֲתָה יוֹדוֹךָ אֲחִיךָ יָדָךְ בְּעֶדְף אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲבִיךָ: ט גֹּדֵר אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטְרֹף בְּנֵי עָלִיתָ כְּרָע רֶבֶץ כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמְנוּ: י לֹא-יִסּוֹד יִשְׁבֹּט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֶק מִבֵּין רְגָלָיו עַד כִּי-יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: יא אִסְרֵי לִגְפָן עִירָה וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אֲתָנָן כִּבֵּם בֵּינָן לְבָשׁוּ וּבְדָם-עֲנָבִים סוּתָה: יב חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּין וּלְבָן-שִׁנַּיִם מִחֲלָב:

(19) בראשית יב-יג

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַבְרָם לֵךְ-לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵרָאָךְ: (ב) וְאַעֲשֶׂה לְךָ גְּדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאֶגְדַּלְהָ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרָכָה: (ג) וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֹאד וְנִבְרָכָה בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאָדָמָה: (ד) וְיִלְךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה' וְיִלְךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בְּרַחֲמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בִּצְאָתוֹ מִחָרָן: (ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בַּחֲרוֹן וַיֵּצְאוּ לֵלְכֵת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: (ו) וַיַּעֲבֹד אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מָקוֹם שְׁכֵם עַד אֵלֶּן מוֹרָה וְהַכְנַעֲנִי אִזְּ בָּאָרֶץ: (ז) וַיֹּרֶא ה' אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לוֹרֶעַךְ אֶתְּךָ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבֵן שָׁם מִזִּבְחַת לֵה' הַנִּרְאָה אֵלָיו: (ח) וַיַּעֲתֶק מִשֶּׁם הַהִרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלָה בֵּית-אֵל מִים וְהָעֵץ מִקְדָּם וּבֶן-שָׁם מִזִּבְחַת לֵה' וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה': (ט) וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה: (א) וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנִּגְבָּה: (ב) וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב: (ג) וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנִּגְבַּ וְעַד-בֵּית-אֵל עַד-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אֶהְלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵץ: (ד) אֶל-מָקוֹם הַמְּזֻבָּחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם ה'.... (יד) וְה' אָמַר אֶל-אַבְרָם אַחֲרֵי הַפֶּדֶד-לוֹט מֵעַמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׁם צִפְנָה וְנִגְבָּה וּקְדָמָה וּמֹמָה: (טו) כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלוֹרֶעַךְ עַד-עוֹלָם: (טז) וְשִׁמְתִּי אֶת-זֶרַעְךָ בְּעַפְרֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲסִיּוּכָל אִישׁ לַמָּנוֹת אֶת-עַפְרֵי הָאָרֶץ גַּם-זֶרַעְךָ יִמְנָה: (יז) קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאַרְבָּה וּלְרַחֲבָה כִּי לְךָ אֶתְנַנֶּה: (יח) וַיֹּאחֶל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאַלְנֵי מִמְרָא אֲשֶׁר בַּחֲבֹרֹן וּבֶן-שָׁם מִזִּבְחַת לֵה':

(20) נחמיה ט, ז

אֶתְהֵ-הוּא ה' הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם:

(21) ירמיהו ז, יב

כִּי לְכוּ-נָא אֶל-מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה

וְדַאֵו אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

(22) תהלים עח, ט-עב

וַיִּטֵּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלֹו אֶהְל שְׁכֵן בָּאָדָם: וַיִּתֵּן לִשְׁבִי עֹז וְתַפְאֶרְתּוֹ בִּיד-צָר: וַיִּסְגֵּר לַחֲרֹב עַמּוֹ וּבִנְחָלָתוֹ הִתְעַפֵּר:

בַּחֲרוֹרֵי אֶכְלָה-אִישׁ וּבִתְּוֹלָתָיו לֹא הוֹלִלוּ: כִּהְנִי בַּחֲרֹב נָפְלוּ וְאֶלְמִנְתִּיו לֹא תִבְכֶּינָה:

וַיִּקֶּץ בִּישָׁן אֲדָנִי כִּגְבוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּין: וַיִּךְ-צָרִיו אַחֲזֹר חֲרַפְתָּ עוֹלָם נָתַן לָמוֹ:

וַיִּמָּאֵס בְּאֶהְל יוֹסֵף וּבִשְׁבֹט אֶפְרַיִם לֹא בַחַד:

וַיִּבְחַר אֶת-שְׁבֹט יְהוּדָה אֶת-הָרָצִיֹן אֲשֶׁר אֶהָב:

וַיִּבֶן בְּמִוֶּדְרֵי מִקְדָּשׁוֹ בָּאָרֶץ יְסֻדָּה לְעוֹלָם: וַיִּבְחַר בְּדוֹד עֲבָדוֹ וַיִּקְחָהוּ מִמִּכְלָאֵת צֹאן:

מֵאַחֲרַ עֲלוֹת הָהָיָא לְרַעוֹת בִּיעֻקֵּב עַמּוֹ וּבִישְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ: וַיִּרְעַם כְּתָם לִבּוֹ וּבִתְבוּנוֹת פִּפְיוֹ יִנְחָם: